(В. Ана изнза). Аз колко съм
щастлива днес! Чувствувам нещо
необикновено! Искам тихо, сляпа
радост изпълнява сърцето ми...
~~Искам~~ Струва ми се сама и се
боя колко лишена съм аз. Свободата е до едно едно и то прекрасно
мъчи сами сякаш, и колко се да
~~[illegible]~~ утре стъпи и не
да бъда частица от радостта си.
Пеперуда пръв и сребрен прах
и дим) Кой ми се е запитал по
пътеката тази. Ръка сякаш го
закрил. ~~Ка~~ Изчезнал! Но кой...
Ах! Михаил!..... (Изчезва).
Михаил! И как сиж да го
разбера по мене! Но, ти е твоя
~~[illegible]~~ твоя звяра... твоя красота
красота колко прилепнала си...
Ах, е чудесен звяр...